

[Stavad]

lægge fast forrentede lån til mere langfristede lån med mindre afdrag vil selvfølgelig blive mindre. Derfor har vi alle de samfundsøkonomiske gevinster, som OECD efterlyser.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Stavad svarede ikke på de spørgsmål, jeg stillede. Sagen er, at ikke alle de, som vi snakker om her, faktisk er eller bliver tvangsauktionstruede, og det, mit spørgsmål bl.a. gik på, var: Skal alle, uanset om de er i nød eller ej, have denne garanti, og uanset hvad der måtte komme af andre ændringer i skattesystemet? Og hvem skal betale det?

Dertil kunne man jo så føje det spørgsmål til hr. Stavad og Socialdemokratiet: Jamen hvad nu hvis nr. B 16, altså det socialdemokratiske beslutningsforslag, ikke gælder? Er den dagsorden afhængig af det socialdemokratiske beslutningsforslag, eller er den blot frit i luften svævende?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, hr. Jørgen Estrup lige nøjagtig på det her punkt vender tingene lidt på hovedet. Jeg vil ikke mistænke hr. Jørgen Estrup for, at han mener, at først skal vi lave nogle ændringer, som får folk, familierne, ud i en tvangsauktionstrussel, og derefter skal vi gribe ind. Dette skal jo netop forhindre, at det sker.

Og når hr. Jørgen Estrup spørger, om alle er omfattet, må jeg svare: Ja, alle, der har fast forrentede lån, er omfattet, for de lån er optaget under de vilkår. Den pris, man har betalt for den ejendom, har været fastsat efter den husleje, som det giver med de skatteregler, vi har i dag.

Hvis hr. Jørgen Estrup vil pinde det ud, ja, så vil hr. Jørgen Estrup få et regelsæt, der er lige så forkludret som eller mere forkludret end det, vi oplevede omkring renteaftgiften.

Derfor, hvis hr. Jørgen Estrup ønsker at få lavet omlægninger i vores skattesystem – det tror jeg vi er ret enige om at der er behov for – ja, så er det altså den vej, hr. Jørgen Estrup også kommer til at betræde, hvis der skal være virkelighed i det.

Så svaret på spørgsmålet, om dette er noget frit i luften svævende, er: Næh, selvfølgelig er

det ikke det, men det er uinteressant, så længe vi har et uændret skattesystem.

Og derfor: Sker der ingen ændringer og omlægninger af skattesystemet, så er der ikke noget at give garanti for. Men det er netop, fordi alle forventer – eller i hvert fald en meget stor del af boligejerne forventer – at der kommer ændringer i løbet af kort tid, fordi de godt ved, at det er vi tvunget til, at vi er nødt til for ikke at få yderligere turbulens, yderligere problemer, på ejerboligmarkedet at give den garanti.

Jeg synes, det ville tjene Folketinget og hr. Jørgen Estrup, hvis vi kunne blive enige om at udstede en sådan garanti i fællesskab – i stedet for en garanti som den, hr. Gammelgaard har forsøgt at forklare ikke er nogen garanti til nogen overhovedet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg har fuld sympati for hr. Stavads motiv. Også jeg er interesseret i at få ro på boligmarkedet og omkring dispositionerne og ro, som kan tjene som baggrund for de politiske beslutninger.

Jeg har ikke spor sympati for metoden. Jeg synes, det er en utrolig dyr måde at sikre sig den ro på, hvis velhaveren med det store hus med millionen i rentefradrag skal have den garanti, uanset hvordan hans situation i øvrigt måtte være. Så har vi virkelig lagt hele ordningen for had. Og jeg kan ikke lade være med at spørge: Hvem er det, der skal betale? Derfor synes jeg, hr. Stavad sammen med os andre skulle prøve at finde en anden løsning. Det er dog ikke sådan, at der kun er én eneste løsning her i verden på problemerne. Af og til, hvis man sætter sig ned og lægger hjernen lidt i blød, kan det godt være, at man kan tænke nye tanker.

Formanden:

Hr. Stavad har ordet for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Hvis det er sådan, at regeringspartierne sammen med Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti har haft hovedet liggende i blød i nogle dage og så er nået frem til den garanti, som vi her har fået afdækket ikke dækker noget som